

1., 2. šte.

januar, februar 1923.

Letnik XLVI.

CERKVENI GLASBENIK

GLASILO CECILIJINEGA DRUŠTVA V LJUBLJANI.

Izhaja po enkrat na mesec in velja za celo leto z glasbeno prilogo vred 25 Din., za dijake 15 Din. Za Italijo 15 lir, za Ameriko 1 dolar.

Uredništvo in upravnništvo: Pred Škofijo št. 12, I. nadstr.

ANTON FOERSTER

ob 85 letnici.

Anton Foerster.¹

Dr. Fr. Kimovec.

Če je med slov. glasbeniki sploh kdo velik, je Foerster prvi, ki mu gre ta pridevek. Velik je kot skladatelj. Seveda je kot stolni kapelnik zlagal v prvi vrsti za cerkev. Pred vsem imenujemo njegovih 10 latinskih maš za moški, mešani in ženski zbor, nekatere z orkestrom; ² dve maši sta slovenski, ena glagolska (staroslovenska) op. 160., prirejena za moški in mešani zbor; gradualov, ofertorijev, motetov itd., ima 257, zopet nekatere z orkestrom, Te Deum je uglasbil štirikrat (deloma z orkestrom); slovenskih cerkvenih pesni je zložil blizu 300; deloma so v zbornikih: v »Ceciliji«, ki je nje druga izdaja izšla v dveh delih 1901. in 1902.; v zbirki »Cantica sacra« (za moški zbor) v treh delih. Nič manjšega, morda z druge strani celo večjega se nam kaže kot svetni skladatelj. Saj so na polju svetne glasbe vzcvela njegova največja orkestralna dela: opera »Gorenjski Slavček«, simfonična pesnitev »Turki na Slevici« za soliste, zbor, veliki orkester, »Materin blagoslov« (glasb. točke k igri v 5 dej.), »Vodnikov venec« in kantata »Domovini«. Poleg tega ima 47 moških in mešanih zborov, deloma jako razsežnih (n. pr. sijajni mešani zbor »Ljubico«); 19 pesmi s klavirjem, 2 večji skladbi za orkester, med njima »Slovansko suito« v 5 delih. — Med sedmero skladbami za klavir se odlikuje fantazija »Po jezeru bliz' Triglava«, ki zahteva kar naspretnjšega pianista, in »Slovanska sonata«. Poleg tega je za harmonij spisal »Fantazijo na 3 narodne pesmi«, za harmonij in klavir »Pesem sv. Venceslava«, za gosli in klavir pa ljubko »Sonatino«; pač nekoliko manjše število svetnih skladb, pa zato po obsegu in dobroti nič ne zaostajajo za cerkvenimi. — Nikakor ne smemo pozabiti njegovih teoretičnih del: »Pevske šole«, ki je doživela 5 izdaj in bo kmalu praznovala 50 letnico, odkar je začela množiti vrste slovenskih izobraževalnih pevcev (izšla je l. 1874.); dalje »Nauk o harmoniji in kontrapunktu« (dve izdaji); zlasti pa njegovo »Teoretično-praktično klavirsko šolo« (dve izdaji), ki se je do najnovejše dobe ves slovenski glasbeni naraščaj po njej vežbal. Pa je velik tudi po kakovosti svojih skladb. Gotovo niso vse enake, toda eno je gotovo: vse skladbe so tehnično brezhibne, brez slabosti; večina pa je polna srčne toplote, blagoglasja, velikokrat zažari iz njih

¹ Ta članek je izšel v »Gledališkem listu«. (Izdaja Udruženje gledaliških igralcev. Mestni odbor Ljubljana.) Sezona 1922/23, št. 7. Ker pa dotični list pride le malokomu v roke, zato članek — odkrivajoč zlasti marsikako izborna potezo o Foersterju kot cerkvenem glasbeniku — v našem listu z dovoljenjem avtorja ponatiskujemo. — Uredništvo.

² Njegovo »Missa solemnis« op. 25. iz l. 1882. je pel stolni zbor sv. Miklavža v nedeljo, 10. decembra m. l. z orkestrom.

mogočen ogenj; tudi cerkvene¹ so izvečine živahne, izrazite, včasih se tope v mehki pobožnosti, včasih pa kakor praznične zastave z zvonikov zavihrajo v burnem življenju, pa so zopet take, ki jim težka resnoba pokriva lice. — V svetnih skladbah naj poleg osvajajoče mogočnosti omenim njegovo šegavo dovtipnost (n. pr. dele »Gorenjskega Slavčka«, krasnega »Spaka«), pa tudi nežno milobo.

Velik je kot neumoren, nesebičen, neugnan d e l a v e c. Ko je l. 1865. prišel v Sènj² kot stolni kapelnik, ni našel ničesar. Za 500 letnih goldinarjev je moral poleg praznikov in nedelj vsak dan orglati in peti pri dveh do treh kapitularnih mašah in poučevati bogoslovce. Komponiral je skoro vse sam, tudi staroslov. maše, poleg tega je takoj ustanovil glasbeno društvo, zbor, orkester, glasbeno šolo, kjer je sam poučeval gosli, klavir, petje in dirigiral.³ Še danes se poznajo sadovi njegovega dela. V Ljubljani se je delo le pomnožilo. Učil je v bogoslovju, na obeh gimnazijah, na realki, ustanovil je 1877. orglarsko šolo, jo vodil in nosil — malodane zastonj — težo in vročino dneva, vzgojil v najtežjih razmerah v 31. letih okrog 200 organistov in tako položil sedanjemu upoštevjanju vrednemu glasbenemu življenju med našim ljudstvom trdno podlago; poučeval je dalje v Huthovem zavodu, Alojzijevišču in zasebno, vsega pouka skupaj je imel nad 50 ur na teden. 31 let je urejal priloge »Cerkvenega glasbenika« (1878—1908); hrvatska »Sv. Cecilija« (1918, str. 146.) piše o njih takole: »Da nemaju Slovenci na glasbenom polju ništa više od tih priloga, mogli bi ponosno stupiti u kolo drugih kulturnih naroda« (Barle). In vztrajal je v takem nezaslišanem naporu štirideset let, poleg tega pa njegovega ogromnega dela niso priznavali. Imel je v svetnih in cerkvenih krogih več nasprotnikov kot somišljenikov. Pa je

¹ Njegova »Missa solemnis« je celo vročekrvne, po teatralično zamišljeni cerkveni glasbi izkvarjene Italijane navdušila, da so glasno priznali: »Če je pa cecilijanska glasba taka, sem ž njo!«

² Rojen je bil 20. decembra 1837. v Osenicah na Češkem; praznoval je torej lani v decembru petinosemdesetletnico. Predniki so bili učitelji in so se že rodove nazaj ukvarjali z glasbo. Znamenit je posebno brat našega skladatelja, Josip, ki je bil profesor na praškem konservatoriju in je znan po svojih krepkih skladbah, zlasti pa po svojem »Nauku o harmoniji«, ki je preveden v več tujih jezikov; nečak Jos. B. Foerster je uvaževan češki skladatelj. Po maturi 1858. je Foerster stopil v cistercijski samostan v Višebrodu, po 11. mesecih je izstopil, na univerzi v Pragi je dovršil l. 1863. pravo; prišel je v tesnejše stike s skladatelji Bendlom, dr. Proházkom in Smetanom, na čigar glasbenem zavodu je Foerster poučeval klavir. Leta 1865.—1867. je živel v Senju, od 1867. dalje v Ljubljani, najprej kot kapelnik »Dramatičnega društva« in pevodja »Čitalnice«, od l. 1868. dalje pa je bil 41 let vodja glasbe v ljubljanski stolnici. Zdaj živi v Novem mestu in se še vedno peča z glasbo, pravkar z jako obsežnim delom.

³ Na vso moč zanimivo ga je bilo v ljubljanski stolnici gledati, kako je dirigiral velike maše z orkestrom, orglami in zborom: v desnici je držal taktirko in dirigiral, z levico je igral na orgle in po register je sunil, če je bila sila, z levo nogo je pritiskal na pedal, na desni nogi je stal, zraven pa tudi še pel, če je bila potreba... Samo gibanje in življenje.

neustrašeno začel trebiti plevel, ki je prerastel našo cerkveno glasbo. Prvi uspeh je bil, da so mu ušle stare pevke s kora: »Kdo se bo toliko učil!« Prijemali so ga kanoniki: »Tako pojte kot prej, staro petje je ljudem všeč.« Foerster jim jo je zasolil: »Greh je tudi ljudem všeč, pa se vseeno ne sme delati!« Listi so ga tudi napadali. Slovenski pesnik je pisal, »kako je glasba v Ljubljani poverjena tujcu, nehvaležnemu izdajalcu, praktičnemu kruhoborcu (moj Bog za tistih letnih 300 gl., ki jih je imel kot stolni kapelnik!), ki igra med Slovenci prvo vlogo!« Drugi ljudje so se pritoževali, da uvaja lutrovske in husitske pesmi¹, da hoče uničiti slovensko pesem (dasi jih je sam zložil ogromno število), zlasti, da hoče uničiti Riharja (pa je sam nad 100 Riharjevih pel); to hujskanje se je tako razpaslo, da so branjevke po ulici za njim vpile: »Lajzon, lajzon!« (Eleison). Ko je l. 1883.—1884. izšla »Cecilija«, so izobraženi glasbeniki tožili: »Pretežko je, kdo bo pel!« — danes je pa otrokom prelahko. Izkratka, po njem so padali duhovni in laiki, katoličani in naprednjaki; le manjši, toda boljši del je šel za njim, ko jih je vodil po strminah, da so le s težavo vzdržali — in sreča, da ni omahnil in obstal: kje bi bila naša glasba! Tudi v tem odločnem, brezobzirnem stremljenju za visokimi vzori je velik; kot človek je pa morda največji v tem, da nikogar izmed svojih, često strupenih nasprotnikov ni zasovražil, še zameril nikomur, ampak sproti odpuščal in vse pozabljal, dasi je šlo njemu za življenje, njegovim za kruh.

Zato je učakal, da so njegove misli zmagovito prodrle na vsej črti, da mu danes od vseh strani namesto nekdanjega: proč z njim! — od vseh strani iz stotero in tisočero src hvaležnih učencev in prijateljev doni:

Bog ga živi in ohrani!

Moža, ki je s krepko, odločno, neupogljivo roko poprijel krmilo in zasukal ladjo slovenske glasbe iz negotovega, diletantskega oklevanja na široko morje visoke umetnosti, ki nam je dal brez števila najrazličnejših skladeb, ki v svojem značaju ni klonil, nikdar zatajil načel, se nikdar laskal nižjemu čustvovanju, nam ustvaril prva velika pomembna orkestralna dela, s prvo opero vred: izkratka, se ekstenzivno in intenzivno skrajno, skoro trmasto dosledno udejeval kakor nihče med nami!

¹ Nad tem se pa niso spotikali, da so n. pr. bogoslovci prej peeli himno »Jesu, dulcis memoria (Jezus, sladki spomin!) na Zarathustrovo arijo iz Mozartove »Čarobne piščali«: »In diesen heil'gen Hallen« (kjer so se shajali prostožidarji), prav nič tudi nad dueti in terceti iz oper, ki so se glasili s stolnega kora, ne nad tem, če se je »Tantum ergo« zibal po napevu Prešernove »Luna sije...«

Cerkvenoglasbena liturgika.

Fr. Ferjančič.

(Dalje.)

II. Velikonočna doba.

V tej dobi se spominjamo Odrešenikovega trpljenja in smrti, njegovega vstajenja in vnebohoda. Glavni praznik te dobe je Velika noč; nanjo nas pripravlja sv. postni čas.

I. Predpostne nedelje in postni čas.

Postni čas se v prvi dobi krščanstva ni pričenal povsod ob istem času. Ker se namreč nekatere dni v tednu (na pr. ob sobotah in drugje tudi ob četrtnih) niso postili, so začeli postiti se preje kakor mi sedaj, in sicer ponekod 70, drugod pa 60 ali tudi 50 dni pred Veliko nočjo. Na to nas spominjajo še dandanes imena treh predpostnih ali predpepelničnih nedelj. Prva predpostna nedelja se imenuje septuagesima (sedemdesetnica), druga sexagesima (šestdesetnica) in tretja quinquagesima (petdesetnica).

Dasj se te tri nedelje dandanes ne štejejo več k postnemu času, vendar imajo značaj postnih nedelj: sv. maša se opravlja v vijolični barvi, opušča se »Gloria« in tudi »Aleluja«, ki utihne do vélike sobote. Od septuagesime dalje se v gradualih namesto »Aleluja« in naslednje vrstice poje trakt.

Zadnje tri dni predpostnega časa se marsikje obhaja štirideseturna pobožnost v čast presv. Rešnjemu Telesu.

a) Pepelnica.

Dandanes se štiridesetdanski post pričinja s **pepelnično sredo** ali **pepelnico**, ko sv. Cerkev vernike pepeli v znamenje pokore. Duhovnik blagoslovi ta dan pepel iz oljk, ki so bile blagoslovljene na cvetno nedeljo prejšnjega leta.

Pred blagoslovom se poje antifona »Exaúdi nos Dómine«. Na to zapoje duhovnik na epistolski strani, ne da bi se obrnil proti ljudstvu, »Dominus vobiscum« in štiri oracije v ferijalnem tonu ter pokropi in pokadi pepel. Potem pa potresa blagoslovljeni pepel v podobi križa vernikom na glavo, rekoč: »Spominjaj se, človek, da si prah in da se v prah povrneš.« Med pepeljenjem se poje antifona »Immutémur« ali »Inter vestibulum« in rezponzorij »Emendémus«. Po pepeljenju zapoje duhovnik še enkrat »Dóminus vobiscum« in oracijo »Concéde«.

b) Prvih pet nedelj in prazniki v postu.

Vseh nedelj v postnem času je šest; vendar ker se s šesto nedeljo pričinja že véliki teden in je posebno znamenita, se bo o njej posebej obravnavalo.

Prvih pet postnih nedelj se z latinskimi izrazi zaznamuje po začetni besedi dotičnih Introitov: **p r v a** ali pepelnična »In v o c á b i t«, **d r u g a**

ali kvatrna »Reminiscere«, tretja ali breziména »Oculi«, četrta ali sredpostna »Laetare«, peta ali tiha »Iudica« ali tudi »Domínica Passiónis«.

Kakor v adventnih, se tudi v postnih nedeljah pri peti sv. maši ne sme orglati, izvzemši četrto ali sredpostno nedeljo. Dovoljeno pa je v slučaju potrebe tudi ob postnih nedeljah pri peti sv. maši posluževati se orgljanja samo za spremljevanje petja. Organist naj se tudi sicer v postnem času bodisi v preludiranju, bodisi v petju ozira na spokorni značaj te dobe.

Kolikor bolj se bliža postni čas koncu, toliko resnejšega značaja je. V soboto pred tiho nedeljo se zagrnejo križi in podobe v znak žalosti in v spomin na to, da se je Jezus Judom skrtil in šel iz templja, kakor nam to poroča evangelij tihe nedelje. Križi ostanejo zagrnnjeni do vélikega petka, podobe pa do vélike sobote.

Od tihe nedelje dalje do konca postnega časa, se v vseh mašah »de tempore« izpušča »Gloria Patri« pri Introitu ter tiho in cvetno nedeljo tudi pri »Asperges«.

V postnem času se navadno obhaja tudi zapovedan praznik sv. Jožefa (19. marca), ki je varih vesoljne sv. Cerkve in posebej še slovenskih dežel. Spremenljivi spevi tega pomenljivega praznika so ti-le:

Introit.

Ps. 91. Iustus ut palma florébit: sicut cedrus Libani multiplicábitur: plantátus in domo Dómini in átriis domus Dei nostri.

V. Bonum est confitéri Dómino: et psálle-re nómini tuo, Altíssime.
Gloria Patri....

Pravični bo cvetel kakor palma: Kakor cedra libanonska bo rasel: vsajen je v hiši Gospodovi, v preddvorih hiše našega Boga.

Dobro je hvaliti Gospoda: in pevati tvo-jemu imenu, Najvišji.
Čast bodi Očetu....

Sv. Jožef, ki je kot rednik Jezusov in ženin Device Marije bil v resnici »vsajen v hiši Gospodovi«, se primerja radi njegove neminljive slave vedno zeleni palmi, in radi njegovih čednosti visoki cedri na Libanonu. Prav je, da poveljučujemo Boga, ker je sv. Jožefa tako silno povišal.

Gradual.

Ps. 20. Dómine, praevenisti eum in benedictiónibus dulcedínis: posuisti in cápite eius corónam de lápide pretiósio.

V. Vitam pétiit a te, et tribuisti ei longitúdinem diérum in saéculum saéculi.

Gospod, prehitel si ga s sladkimi blago-dari: del si mu na glavo krono iz dragega kamena.

Za življenje te je prosil, in podelil si mu veliko dni na vekov veke.

Trakt.

Ps. 111. Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis eius cupit nimis. V. Potens in terra erit semen eius: generátio rectórum benedicétur. V. Glória et divítiae in domo eius: et justítia eius manet in saéculum saéculi.

Blagor možu, ki se boji Gospoda: ki se njegovih zapovedi zelo veseli. V. Mogočen bo na zemlji njegov zarod: rod pravičnih je blagoslovljen. V. Čast in bogastvo sta v hiši njegovi: in pravičnost njegova ostane vekomaj.

Gospod je sv. Jožefu podelil izredne milosti; sv. Jožef pa se je s svojim pravičnim, svetim življenjem izkazal vrednega onih milosti. Zato ga verniki zelo časté in se zaupno obračajo k njemu v vseh potrebah, ker je bogastvo v njegovi hiši in velika njegova moč.

Ofertorij.

Ps. 88. Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: et in nómine meo exaltábitur cornu eius.	Moja zvestoba in moje usmiljenje bo z njim; in v mojem imenu se bo povzdignila njegova moč.
---	---

Bog je v svojem usmiljenju sv. Jožefa čudovito povzdignil in mu podelil veliko moč.

Komunija.

Mat. 1. Joseph fili David, noli tímére ac- cipere Mariám cónlugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spiritu Sancto est.	Jožef, sin Davidov, ne boj se vzeti Marije, svoje žene, zakaj kar je v nji rojeno, je od Svetega Duha.
--	--

To so besede, ki jih je angel Gospodov govoril sv. Jožefu v spanju, ko je v notranjem dušnem boju nameraval ná skrivnem zapustiti Marijo.

Drugi praznik v postnem času je **Marijino oznanjenje** (25. marca), ko se spominjamo, da je bil angel Gabriel poslan k Devici Mariji v Nazaret in da se je Sin božji za nas učlovečil. Praznuje se ta dan pri nas še vedno kot nedelja, dasi nj več zapovedan praznik.

V petek po tihí nedelji pa obhajamo god **žalostne Matere Božje** v spomin neizmerne žalosti, ki jo je občutila Marija s svojim božjim Sinom vred ter je tako sodelovala pri našem odrešenju. Pri peti sv. maši se ta dan poje sekvenca »Stabat mater«. (Dalje prih.)

Nekoliko podrobnih zanimivosti o orglah v ljubljanski škofiji.

Stanko Premrl.

V letnikih 1918, 1919 in 1920 »Cerkv. Glasbenika« sem podal nekoliko statističnih podatkov o orglah v ljubljanski škofiji. Navedenih je bilo 422 orgel. Pozneje sem izvedel še za dvojce orgel: pri sv. Trojici (moravska podružnica) in na Viševku (podružnica župnije Stari trg pri Ložu). Potemtakem bi bilo vseh orgel 424. Sledilo je nekaj doneskov k zgodovini kranjskih orglarskih mojstrov. Končno je bilo v l. 1920. št. 7. 8. objavljenih še nekaj orgelskih podatkov z ozirom na število manualov, registrov in z ozirom na sestav. Spisa pa takrat še nisem zaključil. Preostalo mi je še marsikaj zanimivega gradiva, ki ga nameravam objaviti prej ali slej. Za danes naj sledi nekoliko podrobnosti o raznih orglah. Omenjal bom pa tudi nekatere orgle iz krajev, ki danes ne leže več v Jugoslaviji, pa so prej nji pripadale in sicer ljubljanski škofiji.

Mnoge izmed starejših orgel imajo skrajšan pedal¹, deloma tudi manual. Take orgle so n. pr. v Blagovici, v Moravčah, v Šempetru pri Novem mestu, v Hrenovicah, pri sv. Križu nad Jesenicami, v Beli peči, pri Sv. Trojici v Hrovači (župnija Ribnica), v Podzemlju, na Muljavi (župnija Št. Vid pri Stični), na Gočah, pri sv. Trojici (župnija Vrhnika), na Žalostni gori (župnija Preserje), v Ajdovcu, na Dobravi (župnija Dobrnič), v Št. Lambertu, v Krškem, (župna cerkev), v Orehku (župnija Stopiče), na Slapah in Vinjvrhu (župnija Šmarjeta), v Kresniških Poljanah (župnija Kresnice), v Mozelju, v Zasipu in drugod.

Nekatere orgle pedala sploh nimajo: n. pr. v Godoviču, pri sv. Joštu, v Trbojah, na Brezovici (župnija Trebelno), v Kloštru (župnija Podzemelj), na Gradišču pri Vipavi, v Troščinah (župnija Polica), na Koglem in na Slapah (župnija Šmarjeta), pri sv. Križu (župnija Ribnica), na Sv. Planini, v Turjaku in gotovo še tuintam.

32' pedal imajo orgle v ljubljanski stolnici (Kontraviolon 32'), orgle v frančiškanski in uršulinski cerkvi v Ljubljani (Untersatz 32').

Osemčeveljski pedal kot najnižji pedal (brez 16') imajo n. pr. male, starejše orgle na-drž. učiteljišču v Ljubljani (oktavni bas 8'), šolske orgle v škofovih zavodih v Št. Vidu nad Ljubljano (enako), na Preloki (enako), pri leskovski podružnici sv. Ane (burdonbas 8' in okt. bas 4'), v Podgorici, dobrepoljski podružnici (flavtni bas 8' in violončel 4').

Štiričeveljski pedalni register zasledimo v starejših orglah sploh dostikrat, navadno skupno z 16' in 8' pedali. Omenjam v tem oziru n. pr. orgle na Dobovcu, v Trziču, v Mozelju, na Sv. Planini, v Blagovici, v Krškem, v Zasipu, v Goričah, v Senožečah, na Čatežu pod Zaplazom, v Kropi, v Trnovem na Notranjskem, v Moravčah, v Šmartnem v Tuhinju, v Zg. Tuhinju, v Šmarjeti. Novejši mojstri postavljajo v pedalu izvečine le 16' in 8' registre. Goršič ima izjemoma tuintam kak 4' register, n. pr. superoktavni bas 4' pri trnovskih orglah v Ljubljani, Milavec n. pr. ima basovsko violo 4' v orglah v Šmartnem pri Kranju in flavto 4' pr orglah v ljubljanski stolnici.

Starejše orgle imajo v mnogih slučajih v pedalu (v manualu tudi seveda pogostokrat) kvintni bas, navadno $5\frac{1}{3}$ (oz. 6), n. pr. v Planini pri Rakeku, v Blagovici, v Senožečah, pri Sv. Heleni, na Dobravi, v Moravčah, v Kranjski gori, v Št. Vidu pri Vipavi, v Zg. Tuhinju. Goršič ga je tudi še uporabljal semtertje, n. pr. v Ribnici ($10\frac{2}{3}$), v Zagorju ob Savi (enako). Milavec mislim pa da nobenkrat. Pač pa imajo novejše orgle, zlasti večje, večjo izbiro 16' pedalnih registrov. Zelo umesten in poraben med njimi je zlasti P i a n o b a s 16'.

Novejši mojstri (Zupan, Milavec in drugi) so radi uporabljali k o m b i n i r a n e r e g i s t r e, t. j. od drugod izposojene in primerno v kakem drugem manualu izrabljene. Starejši tega niso poznali. Starejše orgle (mehanične) tudi

¹ C F D G E A B H C Cis D... V spodnji oktavi manjkajo v takih okrajšanih pedalih toni Cis, Dis, Fis in Gis. Tona D in E pa stojita tam, kjer prideta v normalni in popolni klaviaturi tona Fis in Gis.

nimajo toliko in tako praktičnih zvez, kot moderne pnevmatične, ki jih ravno pnevmatika omogoča. Imajo pa manualno zvezo izjemoma n. pr. Rumpelnove orgle v Škofji Loki.

V manualu opazimo pri starejših orglah mnogo 4' in še višjih registrov, dočim danes prevladujejo 8' registri.

16' registre v manualu imajo po navadi le večje orgle. Tako n. pr. stolne in frančiškanske v Ljubljani po tri: Principal 16' in Burdon 16' v I. man. in Burdon 16' v II. man.; uršulinske v Ljubljani in orgle v Šmartnem pri Litiji po dva: prve Burdon 16' in Viola major 16', druge Principal 16' in Burdon 16'; po enega (Burdon 16') imajo: šentjakobske in trnovske v Ljubljani, orgle v Sostrem, na Viču, v Sori (Flavta 16'), v Idriji (Flavta 16'), v Komendi. Mengšu, frančiškanske v Kamniku (Violon 16'), v Šmartnem pri Kranju, v Cerklju pri Kranju, v Št. Juriju pri Kranju, v Naklem, v Smedniku, v Kranju, na Raki, v Št. Jerneju, v Zagorju ob Savi (Burdon discant 16' in Burdon bas 16'), v Stari Loki, v Postojni, Ribnici (Principal 16'), v Vipavi (Burdon discant 16' in Burdon bas 16'), v Logu pri Vipavi, v Trnovem (Notr.) in na Vrhniki.

Jezičnike: oboo, klarinet, trobento, fagot, pozavno nahajamo danes le pri večjih orglah. Pri starejših nahajamo jezičnike splošno bolj pogosto. N. pr. Mandlinove orgle v Mirni peči imajo trobento 8' in pozavno 16'; istega mojstra orgle v Stopičah pozavno, orgle v Brusnicah, v Višnji gori, Devove v Št. Vidu pri Vipavi pozavno, v Dobropoljah trobento in pozavno, v Kranjski gori klarinet, v Planini, v Krškem, v Stari Loki, v Senožečah fagot, Rojčeve orgle v Železnikih trobento, Malahovski-Goršičeve pri sv. Jakobu v Ljubljani oboo, pri Devici Mariji v Polju so imele pozavno, itd.

V starejših orglah nahajamo registre oz. imena registrov, ki so danes bolj redka: Copel 8', Flavta major, Flavta minor, Diskant, Burdunal 8', Flöte di Corpo 2 (prejšnje stare Kunatove orgle v Št. Vidu nad Ljubljano), Violini, Flauta decima, Vox humana, Quintflöte (Dobovec), Rauschquint (Mekinje), Kvinta 3' in Kvinta 1½ v Zgornjem in Spodnjem Tuhinju, Quint minor in major v Kočevski Reki, Pileata 8' v Brusnicah, Ofensivflöte 4', Piccolo 2, Piano superoktava, Forte superoktava na Žal, Gori pri Preserju, Mikstura grande (Trnovo pri Ilirski Bistrici), Phyharmonika, Harmonium 8' (v Mirni peči¹) in še druge. Sploh so starejše dispozicije zelo zanimive. A o teh o drugi priliki.

Razne flavte, ki se nahajajo po naših orglah, so n. pr.: Flavta major 8', flavta minor 4', flavta 8' in 4', tibia 8', špičasta flavta 8' (ostra), harmonična flavta 8' in 4', votla flavta 8' in 4', cevna flavta 8' in 4', koncertna flavta, traverzna flavta, Flauto dolce 8', Flauto amabile 8' in 4', dunajska flavta, Flute octavianta 4', dvojna flavta 8', krita flavta (burdon), orkestralna flavta 4', flavtni principal 8', flauto discant, flauto bas in flavtni bas 16' 8' in 4'.

Igralnik stoji pri novejših orglah sredi kora pred orgelsko omaro sam za se, pri starejših pa se nahaja pogostokrat kar v orgelski omari sami, največkrat na strani orgel.

¹ Ali je to pravi harmonij, mi ni znano. V orglah v Sp. Idriji, na Brezovici in v Trebnjem je v orglah tudi resnični harmonij.

Tipke v manualu so pri starejših orglah navadno manjše kot je danes normalno; semtertja so celo vse črne. Pedalne tipke so pri starejših orglah tudi kratke in tako narejene, da ni mogoče nanje kaj prida vezano igrati. Poteze registrov so pri starejših orglah večkrat daljše, nad manualom navpično ali na strani viseče lesene ali kovinske deščice, drugod v okrogle gumbe se končujoče poteze na vsaki strani manuala; pri novejših male, zelo praktične deščice nad manualom ali na njegovih obeh straneh.¹

Cinaste piščali so pri starejših orglah ponekod umetno izrezljane: n. pr. v Mekinjah in v Kresniških Poljanah; morda še kje drugje.

Orgelske omare so največ tridelne, dvodelne in enodelne, obstoječe iz enega samega prostora. V Ribnici je omara peterodelna. Tridelne so n. pr. v ljubljanski stolnici (tudi sicer znamenita), na Raki (tudi umetniško delo, iz nekdanjega kostanjeviškega samostana), pri uršulinkah v Škofji Loki (jako lepa), na Vrhniku, v Vel. Laščah, v Trnovem (Notr.), v Sorici, in še morda tuintam. P o d v o j e o m a r i m a j o n. pr. orgle v šentjakobski, trnovski in križevniški cerkvi v Ljubljani, v Starem Logu pri Kočevju, v Koprivniku pri Kočevju (večja omara bogato okrašena, manjša stoji spredaj), na Bledu (velika umetnina, napravil Vurnik st.), v Žireh (krasno, umetno delo Vurnika ml.), v Škocijanu pri Mokronogu, v Šmartnem pri Litiji, v Doleh pri Litiji, v Zagorju ob Savi, na Boh. Bistrici, v Lešah, v Sodražici, pri sv. Roku (žužemberška podružnica).

Staro, znamenito orgelsko omaro imajo poleg nekaterih že omenjenih tudi n. pr. orgle v Dobrunjah (župnija Sostro), v Bukovščici (Büchel, župnija Poljanica), v Mišjem dolu (župnija Primskovo). Na Žalostni gori pri Preserju je omara izredno visoka, trinadstropna, prav stara je na blejskem otoku (prospekt iz l. 1657; na tej omari je podpisan naš pesnik France Prešern).

V novejšem času so delali načrte za orgelske omare poleg že omenjenih obeh Vurnikov še: Buh, Pengov, Tomec, Grohar, Dovgan in drugi.

Kako in kje sem nabiral slovenske narodne pesmi.

Piše Franc Kramar, bivši nabiratelj slov. narodnih pesmi.

(Dalje.)

Ena Nova peifsem kader en organist pervezh v faro pride.²

1.

Narpopreit fandohtia pravo,³ * nu js grunt moiga serza * teb, moi buh dam zhast nu hualu, * Dobruta najsguntana! * kier si men dau gnado tojo, * de sem pershu v leta stan, * oh sdel bom j(s) shtimo moja * tebe zhastiu nuzh nu dan.

¹ Od vseh orgel, kar sem jih kedaj videl in igral, so imele edino prejšnje v ljubljanski stolnici registerske poteze narejene drugače, namreč kot nekake ključe; nahajale pa so se te poteze za organistovim hrbtom, ločene od igralnika, pritrjene na orgelsko omaro. Organist pri teh orglah je bil velik trpin. G. Foerster se je mučil nanje 41 let, pred njim že drugih organistov cela vrsta; moja malenkost hvala Bogu je od 4. julija 1909 do 9. julija 1911. Tega dne popoldne pri litanijah sem se poslovil od starih orgel.

² Pisatelj nadaljuje vsebino I. Ambrožičeve pesmarice iz l. 1771. Ur.

2.

Tebi bod tud zhast nu huala, * Maria, donashnij dan, * kier si meni pumagala,
* de sem pershu v Leta stan; * oh jest te shellim zhastiti * tukei na sveiti
vfellej, * kier se troshtam sadobiti * skus Tebe nebeshki Rej!

3.

Tebi svet N: prelubi, * dam tud zhast sprauga serza: * kier si mene fyolu
tudi * sa toiga shlushabnika, * sprofsi men per bugi Gnado, * deb ti jest
shlushu sveistu, * nu enkrat pershu sa tabo * srezhau gor v suetu Nebu!

4.

Sdei pa Nijm, vifok zhastiti * Moi fainoster nu gospud! * shelim tudi fahua-
liti, * koker je Moja doufnust! * kso me onij sbrali shlasti * fmet vseh sa
leto shlufshbo, * jest shelim tud nim dopasti, * karkul men mogozhe bo.

5.

Sdei pa o farmani lubi, * fe jest tud obernem kvam, * nu podvershem kvafshi
shlusbi * sam sebe donafshni dan! * Imam tud shelle narvezhi, * deb jest
mogu vsaki zhaf * vam popounuma postreizhi, * dokler bom ostou per vaf!

6.

Jest se bom vifseli poplifsou * fmojem peitiam vsaki zhas, * de vas bom
k nebefsam vifshou, * Na sadne sdahnem na glas: * oh, prosite tud vi
fmano * troshtarja svetga duha, * da nam bode j(s) fojo gnado *
Resueitu nasha serza!

7.

De bomo Bogu shlushilli * tukei na sueti vifselei, * nu Dushizam fado-
billi * enkrat ta nebeshki Rei! * o Buh dei, vam inu meni *
Lubefsnivi Farmanij, * deb mi vsi v vezhnim vefseli * per
bogu prebivalli, * kamer nam dei prit o buh, * ozha sijn
nu sueti duh! — Amen.

Sledé sledeče pesmi:

- Na dan s: shtefana Levita nu Marternika, visha od lisabone: O Kristian, kader shalujesh *
de si s reuvami obdan, * nu vezkrat Milu sdihujesh, * Se na veish...
- Na suetga florjana dan, visha koker je bla sturjena od tozhe: Kader jest sazhnem premi-
shlat * Leta sedaini Reuni zait, * shalostnu Morem Dones Rezh, * Dobri zaiti so vsi prez itd.
- Profshna peifsem krifshou teiden: O Kristiani, sdei sazhnimo * profset, kar nam je terbej, itd.
- Sa Auferten dan ol ve Nebu hojeine Jesusovu, na vifsho zheshena si, kralica ti: Poshto
novo al shalostno * povem vam srute, * guifshnu se boste jokal i meno, * lub ozha nash,
sapufsha nafs itd.
- Na Auferten dan, vifsha Angela varha al na vezh druseh vifsh: Taufhenkrat se bogu vifsmili,
oh srute, kai fnami bo! * oh ozheta fmo sgubili, * shcu je sdei od nas v nebu! * o kdu nas...
- Peifsem od enga suetnika na katerga ozhe, de se ta tretji shtikelz ven spusti, visha od
lisabone: O Kristiani, vem, shellite, * de bi bli potroshtani, * kier natem sueitu shiveiti *
vselej v Reivi...
- Od enga suetnika: Christiani, ste pershli Lefsem, * vsi shellite, vas posnam, * deb eno
vefsello peifsem...
- Od s: Miheila Arhangela, na vifso Lisabone: Oh Farmani, prou ste strilli, * kir ste Dones
sem pershli itd.
- Od suetga volbenka skofha: O vifsi greisniki, * bodite sdei vi * vefseli, potroshtani, * kir
sdihujete...
- Od Christusa Dobru peiti, na Auferten dan, na vifsho o zhlovik pridil — sem: Jesus christus
ie nash gospud, * kir ie s ozhetam pravi buh, * Dones mi tebi fapojemo * sangelzi te
shposhtuemo.
- Peifsem od Franzoske voiske (1789— 1797): O Buh, vstani gor, Na mudi se itd.

- Od suetiga Joannesa Evangelista, Tefaur grat: lib I cap II & na vifsho od obeifhenga sijna: O Prelubi suet shentiansh, * letu sam dobru veish nu shnash, * vezh leit pojem teb hzasti, * al tu vse...
- Od suetga Jurja Marternika, na visho obeifhenga sina: O Moje serzhe gori, prut tebi ô suet Jurij itd.
- Ta druga od suetga juria, vifsa zheshena si, kralizha ti.—: Sazheu bom sdei, h zhasti narprei, * tebi suet Juri.
- Od suetga jurja, vifsha s: Joanesa Nepo(muka): Suet Juri sdei, * tebe felim narprei * pozhasit te fedei itd.
- Od s: jurja M:, na vifsho: »Einmol in abend geh ich spät (?) spazieren.« O zhlovig, fi pershu v to zherku semkei * ti brad od leti shu patrostan vnkei, * peitei smano naprei, se srozHITE sdej * nu suetmu Jurju. . .
- Od suetga Juria M:, vifso s: Nodburge: Vfsak sheli shiveiti v Nebeseh enkrat, * al tukei terpeiti nezhe...
- Od s: Jurja, vifsa spet na to vifso koker ta zheterta: O zhlovik sdei na glas * proshi, to sturi, * deb se...
- Od s: Jurja Mart:, koker od nega pishe Bolandus surius jnu she vezh drusih, na vifso: ah, deb snou jest pravit nu hualit, Marie dobrute: O Deb snou jest zhasit nu hualit * tebe, o suet Juri... tid.
- Od S: Juria M:, vifso od Miraculna s: krisha: Guisnu pravizhniga ne refsali, * karkul se mu pergedi itd.
- Od svetga Marca Evangelista, vifsha. Maria, leip zher teh nehesh: Slisat je ta glas od boga, * kir sie od...
- Na svetga Marka dan, vifso: o Nebu se odprij: Shlishou se je glas od boga, * kir od neikedei vselei suga itd.
- Od S: Marka, vifsa: o zhlovik, pridi, pridi fem: Ah, frezhen je guisnu leta, * katiri mir sbugam jma itd.
- Od suetga Philipa Jacopa, Apostelna, vifsa: gori vsignem stima moja! Jefsus jogram lon sadosti * obeita jem ga...
- Od suetga florjana M:, vifsa s: Nodburge ta stara: Gdur je v lubezni Boshij vsgan, * vife sebi rad prestati itd.
- Od suetiga florjana, vifsa: ô Hribiz, leipi Hribiz, * copain se jmenuje: Perfsl fmo pozhasit * suetga florjana...
- Od v Nebu hojeina Jesusouga dan, pifshe s. paulinus ad sever Epistolus II sulpit, lib. hist: sac. Beda de lozhis sanct: c.7 item P: Abrahama pars 3., na vifsho s: Allexa: Jesus donasni dan, * ôelberg pognadou je itd.
- Peifsem od v Nebuhojeina Jesusouga, vifsha suetga janesa nepomuzhena: Oh zlovik, glei, * Dons nu vselei, * zhait nam je sdihat sdei, * po jesusu vselei, * kie shu v nebu, * ves trost, vefsele je semle je shlu.
- Sa Auferten dan, nu vifso: kai deilas, o zhloveg, na suetiti: Pofslusei, glei sdei virna Dufsha, * kir Jesus nas...
- Od suetiga jfsidora, kmetizha, visha kranske mashe: Dokter job da nafnaine, * da se zhlovik Rodi, * koker...
- Od suetga jsidora, kmeta. vifsa: dusha kershanska, sbudi se; Pridte, moij ludie Brumni, * od teskiga deila trudni itd.
- Od suetga Joannesa nepomuzhena, od seuleina: vifsa: o hribiz, leipi hribiz, * copain se jmenuje: Ah, de bi bla Mouzhala * eva skazho sareif, * bi ne bla v tak greih padia, * vfsem saperla nebes, * sdei je ..
- Od s: Joanesa nepomuzhena, vifsa: O Suet Joann, poglei na stran, * serzhe sije, vse gorij, * od Martre govori.
- Od S: joanesa Nepomuzhena, spet na to visho, koker ta od spredei, en mal dergazhi: Svet Joannes, sdei * tebe felim narpreij * pozhasit te fedei, * dones nu vezkrat, * hteb lem per-teku, * deb sreku...

- Od s: Joanessa Nepomuzhena: Pridi, lefsem, Reuni zhlovig, * aku^{ti} si^{te} shavami obdan, * tukei naides...
- Od S: vizhenzha Fererija, Aria od stopenske Matere Boshije: Srezhna urra je Donasna, * kir se vkupei sbrali fmo, * shrezhna bod tud nasha proisna, * kir fe teb perklainamo, * suet vizhenz...
- Od S: vizhenzha Ferrerija, vifsa: o s: Joan, poglei (na stran): Ó zhlovig, glei, dons nu vifelei, * zhait nam je...
- Od s: Antona de padua en Exempel, na vifsho od miraculnu skrisne^gore, ali koker od Reike... O Nei pridejo vife stuari, * dones s zsheiliga sueta, * Deb mu vsi tukei zhast dali, * suetmu Antonu de paduva.
- Od S: Antona de padua, vifsa: vefselu poushigne: Oh, profsem: jest tebe, * ô sueti Anton, * poduzhi ti mene...
- Od suetga Antona de padua, Miraculna, katerga pifshe Albertus monazhensis, od Annum 1675. item progeri parte in festo s: Antoni de padua, vifso: kai deilas, ô zlovig na sueti: Oh Dushe kerfhanske, tezhite, * nu suetga Antona prosite, * ja gvifsnu, kar kuli shelite, * per suetmu Antonu dobite.
- Od S: Antona de padua Exempel, kater je vriitinkim Autorij Riba denarja soc: Jesu, na viso: kai deilas, ô zlovig —: O zhlovek, teb poveidou bom, * kai ta paduanski suet Anton * je zhudeshu sturu...
- Od S: Antona de padua, koker naidem Pat: Abrah: pars. 3 fol 83 ex, na visho pepeu-nizhne peifsmi. Dones she tu poveidou bom, * kai zhe hudizh jmeiti, * Enkrat kir je sueti Anton * pridiguou na tem...
- Od s: Antona de padua, koker fe naide nu pifse P.: Abraham. pors 2. fol. 201, na vifso o greisnig, premisli, kir skusi sdihujefs: O Verni Christiani, Letu premi^uuimo, * kir je biu sueti Anton she siu * kir...
- Od S: Antona de padua, vifsa koker v stangi: Svetga Antona zsastimo, * tukei snasho Andahtjo, * Nemo...
- Od suetga Antona de padua, vifsha od lifsabone: Oh Nei pridejo vse stuari, * Dones szheiliga sveta itd.
- Od S: Antona depadua, na Ena stara vifsa: Oh premishlmo ludie, * kir sdishemo millu, * kir Reive zhes nas stoje itd. (Tretja kitica te pesmi se začenja: En Reven Majer je biu, * en velig douh sturu, * potlei ga je plazhou biu * on soimu gospodu itd. To pesem sem zapisal kot pravo narodno pripovedno na Igu in v Vinjah, in je bila med to in onima dvema samo ta razlika, da sti bili oni dve popolnoma v narodnem duhu zloženi, ta je pa umetna v Ambrožičevi pesmarici.)
- Od svetiga urbana, papesha M: vifsa ta stara s: Nodburge: Pogleimo mi donasni dan, * kai je prestau sueti urban itd.
- Od s: s: primosha, feliciana, vifso kranske Mashe: Viera je korenina * vseh drusheh tudentu, * ta stanovitnost...
- Od S: E'rafsma, skoffa M: spet na to vifso —: Ja vsak felli prejeti * krona vezhna Enkrat, * Al pa...
- Od svetga vida, Marternika, visha ta stara s: Joanesa nepomuzhena: Na fsveito fejh dosti snaide, * kso kspotu podverfseni mozhnu, * katir semkei pa en trost saide, * ta poglei na altar serzhnu, * Gleimo...
- Od s: sentjansha kerfsnika, vifsa s: Nodburge ta stara: Khristus kludem je hualu fam * donasniga svetnika itd.
- Od S: Joannesa kerfsnika, koker pishe cesarius lib. VIII [Miracul. cap. LIII., vifso s: Allexa: Zhilu predougu nei, * de en kupez Enkrat * s Nemske deshele se je podau, * vse svete kraje je (ž)selu obiskat itd.

Organistovske zadeve.

Podporno društvo organistov in pevovodij v Ljubljani je prejelo na dve lani škof. ordinarijatu poslani vlogi sledeč odgovor:

1. Glede izboljšanja dohodkov organistov je ordinariat z večkratnimi opomini v Škofijskem listu priporočal krajevno mogoče izboljšanje plače v posameznih župnijah. To bo ordinariat tudi v prihodnje storil, ako se mu naznajo slučajji z resničnimi podatki o prejemkih organista. Pripominja se pa, da se morajo upoštevati tudi dohodki in prejemki, ki jih organisti prejemaajo po drugi zaposlenosti.

2. Določilo se je, da naj znaša taksa organista za naročena cerkvena opravila, n. pr. sv. maše, pri porokah, pogrebih itd. po 10 Din.

3. Splošna ureditev prejemkov organistov za bogoslužno opravilo bo predmet letošnje dekanske konference.

4. Društvo se opozarja na objavo v Škofijskem listu 1922. št. IX. glede zavarovanja organistov.

V imenu gospoda knezoškofa: J. Dostal.

Po zakonu o pokojninskem zavarovanju so vsi organisti zavezani zavarovanju za pokojnino. Zavarovani morajo biti v tisti višini, ki se sklada z njihovimi prejemki. Vsak župni urad je dolžan priglasiti organista pokojninskemu zavodu v svrhu zavarovanja. Celo po cerkvah, ki so revne in težko plačujejo zavarovalne premije za organista, se mora po zakonu organistu zagotoviti starostna preskrba. To organistom v vednost. Pobrigajo naj se tudi sami, da bodo od župnih uradov povsod resnično in pravilno priglašeni. Pokojninski zavod za nameščence se nahaja v Ljubljani, Pogačarjev trg 2. —

Prošnje za škofijsko podporo za l. 1923 naj organisti — člani podp. org. društva, vložijo, če mogoče, do Velike noči. Škofijski ordinariat v Ljubljani je zvišal takso prispevkov cerkva za orglarsko šolo in organiste od 1 Din. na 2 Din. pri vsakih 100 dušah.

Premembe v organistovskih službah. Organist Anton Bižal je odšel iz Borovnice v Gorje. Organist Anton Vornik je prišel iz Dolenje vasi pri Ribnici v Borovnico. V Štangi je nastopil službo organista in cerkvenika Franc Turnšek.

Koncertna poročila.

I. Koncerti v Ljubljani. — Glasbena Matica je o priliki proslave svoje 50letnice priredila dva koncerta: simfoničnega 16. decembra vokalnega 17. decembra. Na simfoničnem koncertu so se izvajala izključno izvirna orkestralna dela slovenskih skladateljev: dr. Benjamin Ipavčev I. stavek serenade za godalni orkester, za veliki orkester pa Stanko Premrlova božična suita, iz katere so se

izvajali prvi trije stavki: Preludij (Advent, pričakovanje Odrešenika), Noel (Božič, rojstvo Kristusovo) in Pastoralni Scherzo; Anton Lajovčev Adagio, Karel Jerajeva melodramska skladba »Lepa Vida«, pet L. M. Škerjančevih odlomkov iz godbe k »Žlahtnemu meščanu« in tri Emil Adamičeve skladbe: Tatarski ples iz »Tatarske suite«, »Mož z medvedom« iz suite »Iz moje mladosti« in Scherzo (Potrkan ples). Premrlova suite in Adamičev Scherzo sta se izvajali na tem koncertu prvič. Koncert, pri katerem je sodelovalo orkestralno društvo Glasbene Matice, člani orkestra Narodnega gledališča in g. Ivan Levar, je pod vodstvom kons. prof. Karla Jeraja lepo uspel. Skladbe so izvečine ugajale; bilo je vsega na izbiro: preprosto ljudskega in zelo umetnega, klasičnega in modernega. Marsikaj bi se bilo seveda moglo še bolje in učinkovitejše podati, a zato bi bilo nujno potrebno več skupnih vaj. Na vokalnem koncertu je pevski zbor Glasbene Matice pod vodstvom kons. ravnatelja Mateja Hubada izvajal 14 a capella zborov slovenskih skladateljev, izvečine že znane skladbe, in Mokranjčev XI. rukovet srbskih narodnih pesmi. Med domačini skladbami omenjam zlasti Foersterjevo: »Ljubica«, ki ji kot posebno odlični skladbi gre še vedno mesto med prvimi in najboljšimi izmed slovenskih zborovskih skladb. Zbor je svojo nalogo kot po navadi izvrstno rešil. Pri koncertu sta sodelovala ga. Lovšetova in g. Betetto, ki sta dovršeno zapela vsak po nekaj samospenov slovenskih skladateljev. Na klavirju jih je spremljal g. Ravnik. Pri jubilejskih koncertih je bilo vse lepo, pogrešali smo pa vendarle kakega večjega dela za zbor in orkester. V tem oziru je Glasbena Matica zadnja leta nekoliko nazadovala. Upajmo, da to kmalu popravi in da prične zopet izvajati tudi razna večja domača in tuja dela. Kot sklep proslave 50 letnice se je vršila 19. decembra še produkcija gojencev konservatorija Glasbene Matice, kojih nastopi so bili dobri, nekateri mnogo obetajoči. — 7. jan. 1923 se je vršil v veliki dvorani Uniona pevski koncert, na katerem so nastopili sledeči zbori: Glasbena Matica v Ljubljani, glasbeno društvo »Ljubljana«, pevsko društvo »Slavec«, pevsko društvo »Ljublianski Zvon«, pevski zbor Zveze jugoslovanskih železničarjev, pevski zbor bralnega društva iz Tržiča in pevsko društvo »Zvon« iz Trbovelj. Nastopili so vsakteri samostojno z nekaj skladbami, združeni zbori pa so zapeli E. Adamičeve: »Ti, ki si nas vstvaril« s spremljevanjem fanfar. — 8. januarja se je vršil II. simfonični koncert »Zveze godbenikov v Sloveniji«. Izvajali so V. Novakovo »Slovaško suito«, obstoječo iz štirih programatičnih, zelo značilnih stavkov: V cerkvi, Med deco, Zaljubljenca, V noči; Čajkovskega izredno težki, ognja in čustva polni pa vseskoz jasni, izrazito slovanski klavirski koncert v B-molu, ki ga je z orkestrom izborno, vseskoz moško zrelo in globoko občuteno igral naš rojak pianist Anton Trost, ter za sklep Dvořakovo II. simfonijo. Pri tem koncertu je nastopil kot dirigent gospod Niko Štritof, ki se je izkazal kakor pred še nedolгим časom pri dirigiranju pevskega zboru »Glasbene Matice«, tako tudi sedaj pri dirigiranju orkestra kot mož velikega glasbenega znanja, gorkega čuta in spretne, sigurne roke. — 22. januarja je priredil kapelnik dr. Josip Čerin s svojim orkestrom Muzike dravske div. oblasti, deloma pomnoženim z nekaterimi godbeniki Narodnega gledališča II. (XI.) simfonični koncert. Ta koncert je nudil štiri jako izbrane točke: Mozartovo serenado za godalni orkester (Köch. 525), ljubko in kar moč živahno glasbo, Borodinov kratek, a točno in jedrnatu orisani prizor iz srednjeazijske stepe, Sv. Stančičev silno energičen, kakor nekak »Furlant« zamišljen in krasno instrumentiran Scherzo, in Jirakovo simfonijo v C-molu, po zamisli in celi orkestralni izpeljavi velkansko delo, ki naredi na poslušalca silen, nezabnen vtis. Izvajanje je bilo vseskoz brezhibno in na višku. Žal, da je bil obisk od strani občinstva topot občutno slabši kot po navadi. Škoda bi bilo, če bi se taki — tolikanj poučni in zares prvovrstni koncerti ne mogli vzdržati.

II. Koncerti drugod. — Cerkveni pevski zbor v Livnem (Bosna) je priredil 26. novembra 1922 Cecilijansko matinejo. 3. decembra 1922 je bil cerkven koncert v stolni baziliki Sv. Jakoba v Šibeniku (zbor, orgle, orkester). Na

sporedu so bili: Sinigaglia, Palestrina, Bach, Mozart, Beethoven, Bortnjanski, Frank, Zandonai, Rimski-Korsakov. Dirigiral je Jakov Gotovac. Izobraževalno društvo v Mirnu pri Gorici je priredilo 31. decembra 1922 Karlo Adamičev večer in izvajalo izključno Karlo Adamičeve skladbe: zборе in samospeve. Glasbena Matica v Ljubljani je priredila pevske koncerte v Celju 6. januarja 1923, na Jesenicah 14. januarja. Istega dne se je vršil v Tržiču koncert tržiškega pevskega društva pod vodstvom ravnatelja Albina Lajovca.

S. P.

Dopisi.

Mirna. G. urednik! Pošiljam Vam nekoliko poročila o svoiem dosedanjem organistovskem službovanju. Prvo službo sem nastopil 1. 1897. v Šmartnu pri Velenju. Tamošnji moj prednik organist-samouk, posestnik v župniji, mi je pustil tri pevke in enega pevca. Do tedaj so peli vse večinoma po posluhu. Zato sem pričel s teorijo in Cecilijo. Slovenske pesmi smo se učili in peli razne od domačih skladateljev. Na Martinovo nedeljo ob »žegnaniu« smo peli že vse liturgično po predpisih: introit, A. Foersterjevo latinsko mašo op. 15., gradual in ofertorij (oboje 4 glasno iz C. Gl.), komunijo koralno. L. 1899. sem nastopil drugo službo organista in cerkovnika v Sv. Križu pri Rogaški Slatini. Našel sem sicer mal, a dobro izvežban pevski zbor: 6 ženskih in 4 moške glasove. Tu je bil pred menoj organist in pevovodja g. kaplan Josip Trofenik, sedanjí stolni kapelnik in konz. tainik v Mariboru. Pozneje sem pridobil nov naraščaj ter se je zbor pomnožil za 25 glasov. Vseh pevcev je bilo 30 do 40. Pelj smo latinske maše: Singenbergerjevo Missa in hon. Spiritus S., Lavtizarjevo op. 2 (enoglasno), Foersterjevo s. Caeciliae, P. Ang. Hribarjevo s. Josephi, Hladnikovo po Riharijevih motivih, Gruberjevo Dominicalis op. 15., Stehlejevo »Preismesse«, Wittovo s. Augustini in Schweitzerjevo »Kind Jesu«, Graduale in ofertorije iz Cerkv. Glasbenika, iz Treschovega Enchiridion in iz Stehlejevega Motettenbuch. Slovenske pesmi smo izbirali boljše. Cerkvni pevci so bili tako vneti in goreči za cecilijsko petje. Tudi g. duhovnik, zlasti g. nadžupnik Fr. Korošec so imeli veselje do petja, ga radi podpirali in sodelovali, kadar je bilo mogoče. Tretjo službo sem prevzel v Šoštaniu 1. 1909. Z žalostjo moram omeniti, da se po Štajerskem, zlasti po deželi, še malokje naide pravo cerkveno petje. Tudi v Šoštaniu sem našel nekam zaspano in le bolj za posvetne skladbe vneto ljudstvo; zato je bilo težko kaj prida napredovati. Pevci niso imeli veselja do pevskih vaj, nekateri so bili od cerkve preveč oddaljeni, drugim ni čas dopuščal, itd. Polagoma, čeprav s težavo smo se vendar priučili sledeče latinske maše: Schweitzerjevo Kind Jesu Messe, Gruberjevo s. Annae, Hladnikove: s. Rosarii, Solemnis in po Riharijevih motivih, Lavtizarjevo »Ecce panis Angelorum«, Freyjevo »Ave verum Corpus«, P. Ang. Hribarjevo s. Josephi in s. Antonii. Tantum ergo, graduale in ofertorije smo jemali od raznih domačih in tujih skladateljev. Slovenske pesmi iz Cecilije, potem Sattnerjeve, Hribarjeve, Hladnikove, Premrlově, Kimovčeve in Zanglove (Marijine). Od 1. maja 1922 službujem na Mirni na Doleniskem. Tu se za cecilijsko petje zelo zanimaio. Pelj smo že več latinskih maš in mnogo slovenskih pesmi raznih naših skladateljev. Pa o tem, če Bog da, raie o drugi priliki kaj več.

Ivan Ročnik.

Cerkev sv. Jožefa čč. oo. jezuitov v Ljubljani. Decembra (o božiču) prošlega leta je poteklo dvajset let, odkar delujem na tem konviktu kot organistinja. Ker se o tej cerkvi glede cerkvene glasbe še ni nikoli poročalo, naj sledi kratko poročilo mojega dvajsetletnega delovanja, kot regenschori. V teh letih smo se naučili in izvajali sledeče latinske maše: Brosie, missa in F-mol (to je moja prva maša, ki sem jo igrala), H-mol, Faist, missa in F. Foester, missa solemnis, missa St. Caeciliae, missa B. M. V. Grishacher, rosa mvstica, missa stella maris, Goller, missa sanctorum omnium, Gruber, Jub.-Messe, missa dominicalis II, missa mater dolorosa, St. Paulus-Messe, Hahn-Messe in C. Kempter, missa in D, Lipp, Schutzengel-Messe, Mitterer, missa jubilaei

solemnis, Meurer, missa B. M. V. Rihovsky, missa loretta, missa pastoralis, Kaim, missa St. Caeciliae, Sattner, missa seraphica, Stehle, missa salve Regina, Zangl, Sonntags-Messe, Antonius-Messe. 19. marca smo se preselili iz prijazne kapelice, iz katere sem nesla nebroj lepih spominov, v mogočno novo cerkev in jo slovesno blagoslovili. Pri tej svečanosti smo izvajali: Mittererjevo missa St. Salvatoris in Wittov Te Deum v C z orkestrom. Na začasnem koru imamo pedalni harmonij z dvema manualoma, ki smo ga nabavili l. 1904, ki sem zanj sama nabrala pri dobrih vernikih potrebno svoto milodarov. Seveda ne zadostuje za tako veliko svetišče, kakor je cerkev sv. Jožefa, ta harmonij; na orgle v teh časih pa ni misliti. — Tem potom se prsrčno zahvaljujem vsem dragim in vrlim pevcem, ki so me podpirali v teh 20. letih, posebno še stolnemu kapelniku g. Stankotu Premrlu, ki me je večkrat v moji bolezní nadomestoval. Bog plačaj vsem v nebeški valutí!

Ana Lavrič, organistinja.

Oglasnik za cerkveno in svetno glasbo.

P. H. Sattner: Leop. Belarjeva slov. maša »Oče večni«, za meš. zbor priredil, — založila Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani 1922. Ljubka skladba je še vedno življenja zmožna; povsod jo bodo radi peli in poslušali, zlasti zaradi njene gibke, kar moči pevne melodioznosti. Je namreč iz tiste dobe, ko so naši skladatelji mislili skoro izključno melodično. Kar mojstrski so včasih napeve zamislili. Zato poročevalec sam zase ne čuti potrebe po melodični izpremembi. Harmonične so bolj na mestu, dasi bi morda tu ali tam stara, preprostejša harmonija tudi zadoščala. Sploh je pa v takih rečeh težko vselej reči, kako daleč naj gre prirejevatelj, saj vemó, koliko velikih svoboščin si je dovolil n. pr. Wagner nasproti Palestrinu. Torej!

Pridite molit Jezusa! Božične pesmi (17). Riharjevi, Cvekovi, Vavkovi in drugi napevi za mešani zbor uredila Josip Sicherl in St. Premrl. (Drugi pomnoženi in popravljeni natis.) Natisk dovolil knezoškofijski ordinariat v Ljubljani, dne 19. oktobra 1922 št. 2570. Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani 1922. — To bo veselja za naše zборе in zlasti za ušesa naših ljudi, ki so jim stare božične tako k srcu prirastle! Najlepše je urejena Riharjeva št. 12, spremljanje je že tako, kakor misel; veliko novega pove, pa starega prav nič ne odstrani, ampak samo v nov, prelep okvir dene, da je pesem vsa nova, vsa blesteča, z novo nebeško lučjo ožarjena, kot nevesta, ki se za poroko napravi v najlepšo obleko, da povzdigne njeno naravno lepoto. — Druge so različne po svoji notranji vrednosti, pa tudi po novi opremi, povdariti pa moramo, da je znal Premrl zlasti spremljanje samospევov logično urediti. Pesmim je zagotovljenih brez števila odjemalcev. Kimovec.

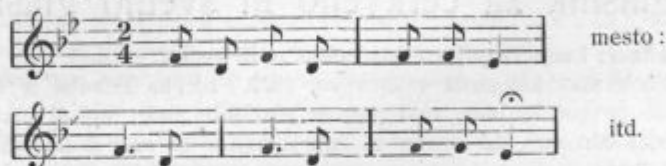
* Jugoslavenske pučke popijevke za ženski zbor. Objelodanio sam »Jugoslavenske pučke popijevke« za ženski zbor. Djelo uklapa trideset tipičnih popjevaka iz svih krajeva naše domovine. Svaka je popijevka za sebe samostalna cjelina, a svih trideset zajedno prikazuju cjelokupnu našu pučku muzičku dialektologiju. Izvedba cijelog djela ispunjava jednu koncertnu produkciju. Radnja je namijenjena pjevačkim udruženjima, ženskim srednjim i višim pučkim školama i nižim razredima srednjih škola. Osim toga će moći da posluži muzičkim školama. Vokalni je stav većinom dvoglasan, jednostavan i za izvedbu veoma lak. — Cijena je djelu deset dinara po primjerku. Knjižare dobivaju popust od 25%. — Isti popust dobivaju i drugi koji naruče najmanje dvadeset primjeraka. Narudžbe upraviti na adresu Antun Dobronić, Zagreb, Visoka ulica 16.

Pevski koledar za leto 1923. Izdala »Zveza slovenskih pevskih zborov«. Prodaja in razpošilja Zvezna knjigarna v Ljubljani, Marijin trg 8. Cena vezanemu koledarju je 10 Din. — Koledar prinaša kratke, markantne sestavke o A. Foersterju, F. S. Vilharju, M. Hubadu, I. Dražilu, Fr. Steletu, o jubileju Glasbene Matice, 30-letnici »Ljub-

ljane»; podaja pregled delovanja »Zveze« in pravila »Zveze«. Koledar krasijo karikature štirih za pevski razvoj na Slovenskem zaslužnih mož: Hubada, Dražila, Adamiča in Prelovca. Koledar priporočamo.

Vinko Lovšin: Jurček. Kuplet za tenorsolo in moški zbor. Ljubljana — Rakovnik 1922. Lahka, povsem preprosta skladba, primerna za male odre.

Anton Dobronič: Pjesmarica. Jugoslavenske narodne popijevke. Za osnovne šole Zagreb 1922. Založila pokrajinska uprava za Hrvatsko in Slavonijo. Cena 7 Din. — Ta šolska pesmarica ima prav bogato vsebino. Prinaša 200 pesmi: srbskih, hrvatskih in slovenskih. Za dodatek še tri himne: »Lijepa naša domovina«, »Bože pravde« in »Oj Slaveni«. (Zadnja pesem s svojimi »Slaveni« se mi zdi neprikladna. A to le mimogrede.) Pesmarica je razdeljena v tri dele: v nižjo, srednjo in višjo stopnjo. Vsaka izmed njih prinaša jako primerno izbrane pesmi za prvo, drugo in tretje, četrto in višja šolska leta. Pesmi so enoglasne, le nekaj slovenskih v III. delu je dvo-glasnih. Največ je seveda srbskih in hrvatskih, več kot tri četrtine. Slovenskih je 29. Škoda, da je pri teh pesmih precej netočnosti bodisi v napevu bodisi v besedilu, n. pr. v pesmi »Rasti, rasti rožmarin«:

Pri pesmi »Sijaj, sijaj, solnčece« mora biti v 4. taktu mesto osminke f nota es. V sredi pesmi »Na planincih, lušno biti« je $\frac{3}{4}$ takt nepotreben; ostane lahko $\frac{3}{4}$. V pesmi »Oj ta soldaški boben« je v 4. vrsti tiskovna napaka: prva nota v sopranu mora biti a s. V peti vrsti te pesmi pred osminsko pavzo mora biti fermata \frown itd.

Izmed napak v besedilu slovenskih pesmi omenjam n. pr. »dokler je še vedra kej« (nam. »vetra« v pesmi »Barčica«); ali »Bog je »vstvoril« zemljo, (nam. »vstvaril«); ali: »Pastirc »poprava« (nam. »pa prave«); ali: Lušno je »to« na deželi« (nam. »tam«). »Na deželi« je predstavljeno: »V državi« (domovini), kar je velika nezmisel. Slovenska, samo v hrvaščino prevedena je pesem šte. 124 »Hladan vjetar tebe goni«. Napev te pesmi mi je sicer neznan; a ni dvoma, da je predznak \flat odveč, ker je napev, kakor je tiskan, pristen C-dur. Jako lepe, zlasti za nas Slovence zanimive so hrvatske in srbske narodne pesmi: med njimi mnoge čisto preproste v obsegu tetrakorda, dolge štiri takte, zopet druge silno komplicirane v ritmu, tonaliteti in v melodiji sami kot taki. Značilna je v tem oziru pogostna zvečana sekunda. Nekatere srbske pesmi se izrazito gibljejo v starih cerkvenih tonovih načinih (dorskem, eolskem i. dr.); mol je seveda tudi zelo običajen. Večina hrvatskih in srbskih pesmi konča z dominantno. Dobroničeva pesmarica nam odpira širok pogled zlasti v srbsko in hrvatsko narodno glasbo. Priporočamo jo našim šolam kakor tudi vsakomur, ki se zanima za lepo jugoslovansko narodno pesem. St. Premrl.

Janko Grudnik: Postne pesmi. Z dovoljenjem kn. šk. lavantinskega ordinariata št. 688 od 6. febr. 1921. Maribor 1923. Litografija Leo Slanič, Maribor. Prodaja Jos. Bauman, Maribor, Čafova ul. 9. Cena partituri 7.50 Din, po pošti 8 Din. — Te postne pesmi v slovenski glasbeni javnosti dosedaj neznanega skladatelja sem z radovednostjo vzel v roke. Z velikim zanimanjem sem jih pregledaval. Koj pri prvi sem dobil prav dober, vseskoz zadovoljiv vtis. Slog je sicer pri večini pesmi izredno preprost, jasen, rekel bi lahek, a z zdravo, krepko, občuteno vsebino. Marsikako mesto je izrazito naše slovensko. Stavček vzoren, izraz kar moč cerkve dostojen. Vseh pesmi je šest. Zložene so za mešani zbor a capella, zadnja je dvoglasna z orglami. Za izvajanje težka je samo št. 4 vsled nenavadno drznih modulacij v srednjem delu. Pesmi v celoti najtopleje priporočam. St. Premrl.

Razne vesti.

* Osebnosti. Gospod Matej Hubad, ravnatelj konservatorija v Ljubljani, je bil na jubilejnim občnem zboru Glasbene Matice imenovan njenim častnim članom v priznanje za njegove zasluge na omenjenem zavodu. — Kons. profesorja gg. Josip Vedral in Janko Ravnik sta bila od kralja odlikovana z redom Sv. Save V. razreda. Glasbena Matica sama je bila o priliki svojega 50 letnega jubileja odlikovana z redom Sv. Save II. razreda. Naš list vsem prav iskreno čestita. — Gospod Ivan Noč, nadarjen slovenski pianist, nadaljuje klavirske študije na dunajskem konservatoriju. Gospod Srečko Koporc, ki je lani izdal tri zanimive moderne mešane zборе, je študiral nekaj mesecev na novem dunajskem konservatoriju kontrapunkt in kompozicijo pri prof. dr. Lustgartnu.

* O priliki proslave Glasbene Matice v Ljubljani v dneh od 15. do 19. decembra 1922 je imel gospod dvorni svetnik in priznani glasbeni zgodovinar prof. dr. Jos. Mantuani 15. decembra v dvorani Filharmonične družbe slavnostno predavanje o delovanju Glasbene Matice in njenem pomenu za razvoj slovenske glasbe. Jako zanimivo, temeljito predavanje je g. doktor opredelil v sledeče tri dele: a) Zgodovinske korenine, b) Milje okoli l. 1848 in c) Osamosvojitve.

* 15. decembra 1922 se je vršila v Mariboru v mestnem gledališču veličastno uspela proslava 70 letnice skladatelja F. S. Vilharja, ki je k proslavi osebno došel iz Zagreba.

4. jan. 1923 je v Pragi umrl operni pevec g. Josip Drvota, ki je bil od prevrata dalje član Narodnega gledališča v Ljubljani in kot izboren tenorist vseobče priljubljen. Ljubljanska opera mu je priredila 17. januarja v frančiškanski cerkvi slovesno mrtvaško opravilo. Izvajali so pred sv. mašo R. Wagnerjevo skladbo »Sigfridova smrt« iz opere »Götterdämmerung«, pri sv. maši Rilhovskega Requiem v D-molu, po sv. maši je moški operni zbor zapel žalostinko »Vigred se povrne«. Orkestralna točka in tudi zadnja pesem za cerkev o priliki Requieama sicer nista bili primerni, vendar je cela žalna slovesnost pokazala hvalevredno pieteto naše opere do rajnika - umetnika, ki je pri peti maši zadušnici vzpodbudno priporočila njegovo dušo božjemu usmiljenju.

* Razpis nagrad za skladbe. Savez hrv. pjevačkih društava razpisuje natečaj za zborovske skladbe. Nagrada za poedini zbor znaša 4000 K. Nagradena bosta po dva mešana, dva moška in dva ženska zbora a capella brez samospeva. Izbira besedila svobodna. Natečaja se morejo udeležiti skladatelji jugoslovanske narodnosti. Skladbe za nagrade morajo biti še neizvajane in nenatisnjene. Pošiljajo naj se na predsednika Saveza Jos. pl. Vidali, Zagreb, Petrinjska ulica 50 in naj imajo označeno geslo. Ime naj se priloži v zaprtem kuvertu. Natečaj traja do 1. marca 1923 do 12. ure popoldne.

* »Savez hrv. pjev. društava« je imel svoje XX. glavno zborovanje 26. novembra 1922 v prisotnosti zastopnikov 25. društev. Izvoljen je bil sledeči odbor: predsednik Jos. pl. Vidali, kr. sudbeni vječnik, (podpredsednik »Kola« v Zagrebu), I. podpredsednik V. Wagnes (podpredsednik »Slobode«, Zagreb), II. podpredsednik Milan Zjalić (pjev. društvo »Jeka«, Samobor), blagajnik Lj. Kossar, tajnik prof. dr. B. Širota, (Zagreb), namestnik tajnika Jos. Boranić (tajnik »Kola«, Zagreb), zborovodja Nikola pl. Faller, namestnik zborovodje Oskar Smodek, (kapelnik Nar. gledališča, Zagreb). Članarina se je določila mesečno 50 K. Na odborovi seji, ki se je vršila istega dne, se je med drugim sklenilo, da izda »Savez« pesmarico, ki bodo v nji objavljene nove še nenatisnjene zborovske skladbe jugoslovanskih skladateljev. Glasilo »Saveza« je sedaj Sv. Cecilija, list za cerkveno glasbo v Zagrebu. Zvezna društva so dolžna po § 7 g društvenih pravil imeti naročena po dva iztisa zveznega glasila. Društveni prostori »Saveza« so v uradu »Dobrotvora«, Haulikova ulica. Uradne ure vsako sredo od 4. do 6. popoldne,

* Ljubljanska stolna cerkev je dobila o Božiču 1922 tri nove zvonove: c, d, e. Vile so jih strojne zvonarne in livarne v Ljubljani. Ker je stari zvon bliže tonu b nego a, namreč $b-\frac{1}{2}$, bi morali sedanji trije novi zvonovi po določeni dišpoziciji biti bolj des, es in f. V tem oziru se je najbolj posrečil drugi zvon, ki je tri osminke višji kot d, druga dva: prvi in tretji novi zvon pa sta žal le eno osminko višja od c in e. Zvonovi sami kot taki lepo pojo, najlepše najnižji novi zvon. O božičnih praznikih so žnjimi pridno in dokaj ubrano potrkavali.

* Nagrajene zborovske skladbe. Pri razpisu nagrad za tri mešane zборе, ki jih je razpisala »Pevska Zveza« v Ljubljani, so izmed okrog 30 konkurenčnih skladb dobile nagrado sledeče: »V Korotan«, zl. Stanko Premrl, I. nagrado; »Domovina«, zl. Emil Adamič, II. nagrado in »Nočni psalm«, zl. Emil Hochreiter, III. nagrado.

* Glasbeni članki v naših listih. O tem predmetu piše hrvatska »Sv. Cecilija« 1923 I v novi rubriki »Štampa i glasba« med drugim: »Mnogo pažnje posvečuje glasbi i ljubljansko novinstvo, koje je u mnogom pogledu još i solidnije od zagrebačkog. Ugodno se čitajo glasbeni referati u »Slovincu«, »Slovenskom Narodu«, »Jutru i dr. Među časopisima opet zapažamo analogiju: najmanje se osvrću na glazbu srpski časopisi, dok u hrvatskim i slovenskim često nalazimo krasne glasbene studije i eseje te kritičke osvrte...«

* V Rimu je umrl 14. nov. 1922 dolgoletni ravnatelj glasbene akademije sv. Cecilije, skladatelj Stanislav Falchi. V Milanu je umrl italijanski skladatelj Giacomo Orefice. V Barceloni je umrl ameriški glasbenik in skladatelj Anzeim Götzl.

* Nemški cerkvenoglasbeni list »Musica Sacra«, ki je izhajal 54 let, je prenehal izhajati. Ustanovil pa se je nov list »Kirchenmusikalische Rundschau«, ki bo v nedoločenih obdobjih izhajal kot nekako nadomestilo bivše »Musica sacra«. »K. Rundschau« ima svoj sedež v Regensburgu. Urejuje jo prof. dr. K. Weinmann, zalaga pa Kösel & Pustet.

* Benediktinci iz Solesmesa, ki igrajo v cerkveni glasbi glede gojitve in obnovitve korala veliko vlogo, so se smeli v zadnjem času vrniti iz angleškega otoka Wight, kjer so bivali več let v prognanstvu, zopet na Francosko.

* Hrvatsko pevsko društvo »Zora« v Chicagu v Ameriki je obhajalo lani svojo dvajsetletnico. Sedanji društveni pevovodja je gospod Ivan Horvat, učitelj glasbe in bivši pevovodja »Zore« v Karlovcu. »Zora« ima danes mešani zbor 60 pevcev in pevk. Na jubilejnem koncertu 22. oktobra 1922 so peli zборе Dugana, Novaka, Ružiča, Vilharja, Mokranjca in Zajca.

* Na Logu pri Polhovem gradu je umrl bivši večletni organist in navdušen pevec Blaž Trobec v starosti 77 let. Bil je brat pokojnega škofa v Ameriki Jakoba Trobca in oče dveh ameriških župnikov Ivana in Jožeta. N. p. v m.!

Listnica uredništva in uprave.

Nekaj manjših člankov in ocen je moralo v današnji številki radi pomanjkanja prostora izostati. Pridejo na vrsto prihodnjič.

Mesto v zadnji lantski številki prilagamo položnice listu v pričujoči številki s prošnjo, da se jih p. n. naročniki — ki lista še niso plačali — poslužijo v poravnavo naročnine za l. 1923 oz. za prejšnja leta, kolikor so še na dolgu. Prosimo čim prejšnjega odziva.

Današnja številka (20 strani lista) ima glasbeno prilogo (4 strani): *Pesmi v čast svetnikom*, zl. Stanko Premrl.